

**De rechtbank van eerste Aanleg te Dendermonde, ACHTTIENDE kamer,  
rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van :  
18.02.2004 het hiernavolgend vonnis gewezen :**

Notitienummer  
66.70.1254/99/26

Griffienummer

**IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :**

1. \_\_\_\_\_, handelaar, geboren te \_\_\_\_\_ op \_\_\_\_\_  
en wonende te \_\_\_\_\_,  
thans wonende te \_\_\_\_\_  
;
2. \_\_\_\_\_, handelaarster, geboren te \_\_\_\_\_ op \_\_\_\_\_  
, huisvrouw, wonende te \_\_\_\_\_  
thans wonende te \_\_\_\_\_  
;

Verdacht van: te \_\_\_\_\_ :

**de eerste en de tweede :**

door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

- A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1,1°, 66 (1°,2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd):

op niet nader te bepalen data tussen 2 juni 1998 en 27 december 1999:

1. een niet-vergunde paardenstal te hebben gebouwd / verbouwd;
2. een niet-vergunde betonmuur te hebben opgetrokken langsheen de mesthoop;

op het terrein, gelegen te

in eigendom toebehorende

aan : en

B. en de sub 1 hierboven omschreven toestand te hebben gehouden:

vanaf niet nader te bepalen datum tussen 2 juni 1998 en 27 december 1999 tot op heden, te lezen als 8 mei 2002;

De feiten sub A en B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1 - 1° (en § 3),

146 - 1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 8.6.1999) (gew. bij Decreet van 26 april 2000 BS 29.4.2000);

\*\*\*\*\*

Gezien de beschikking der Raadkamer dd. 9.10.2001 waarbij de zaak naar deze rechtbank verwezen werd.

Gezien de stukken en de processen-verbaal vervat in het penaal dossier;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn vordering;

Gehoord beklaagden in hun antwoorden en verdediging;

\*\*\*\*\*

Overwegende dat eerste beklagde samen met tweede beklagde  
eigenaars zijn van het onroerend goed gelegen te

Dat de op voornoemd perceel staande schuur door eerste en tweede beklagde  
werd afgebroken en heropgebouwd tot een paardenstal

Dat tevens een betonmuur werd opgetrokken langsheen de mesthoop.

Dat voor deze werken aanvankelijk geen vergunning werd aangevraagd.

Dat op 23 januari 2001, eerste en tweede beklagde een regularisatiedossier indienden bij de dienst Stedebouw

Dat bij beslissing dd 30 juli 2001 het College van burgemeester en schepenen de vergunning weigerde.

Dat eerste en tweede beklagde hiertegen beroep aantekenden bij de Bestendige Deputatie van de provinciale Raad van \_\_\_\_\_ die bij beslissing dd 27 juni 2002 een stedenbouwkundige vergunning toekende.

Dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van de bestendige deputatie werd verworpen.

Dat het Openbaar Ministerie ter terechtzitting dd 21 januari 2004 meedeelde dat geen beroep bij de Raad van State werd ingesteld.

Dat de door eerste en tweede beklagde opgerichte paardenstal en betonmuur derhalve thans geregulariseerd zijn.

Dat eerste en tweede beklagde niet ontkennen in de periode zoals aangehaald in de dagvaarding en verbeterd zoals hoger vermeld, een bouwovertreding begaan te hebben doch de Rechtbank verzoeken hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen.

Dat de Rechtbank, rekening houdend met de gegevens uit het strafdossier, niet ingaat op dit verzoek.

Dat gelet op de tussengekomen regularisatievergunning de herstellvordering zoals geformuleerd door de Stedenbouwkundige inspecteur, zonder voorwerp is geworden.

Rekening houdend met de aard van de tenlastelegging, de ingesteldheid van de beklaagden, hun blanco strafregister, komt het de Rechtbank gepast voor hierna volgende bestraffing op te leggen.

Overwegende dat de feiten hiervoor vermeld sub. A en B samen, de uitvoering zijn van één ongeoorloofd besluit; dat zij in zodanig verband staan dat zij als één voortgezette handeling dienen te moeten worden beschouwd en dus maar één misdrijf uitmaken;

Dat derhalve overeenkomstig art 65. SWB wegens die misdrijven slechts één straf, nl. de zwaarste dient te worden toegepast;

Gelet op de hiervoor genoemde en de hierna volgende artikelen:

Wet 15.6.1935 art.2,11 tot 14,21 tot 24, 31,tot 37,40,41;

Wetboek van strafvordering art 162,182,184,189,190,194;

Wet 28.12.1950 en wijzigingen;Wet 5.3.1952 art 1;

Wetboek van strafrecht art 40,65;

Wet 29.6.1964 art 8§1,zoals gew. W.10.2.1994 en W. 22.3.1999;

Wet 1.8.1985 art 28 en 29 en K.B. 18.12.1986 art 58;

EG Verordening nr. 1103/97 van de Raad d.d. 17.6.1997.

EG Verordening nr. 974/98 van de Raad d.d. 17.6.1997.

art. 2,3,5,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000; K.B. 20.07.2000;

art.3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000; K.B. 20.7.2000;

#### OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK RECHTDOENDE:

#### OP TEGENSPRAAK

VEROORDEELT de eerste en de tweede beklaagde, elk, tot een geldboete van VIJFTIG EURO met 40 dec verhoogd, **250 euro** bedragende.

VEROORDEELT beklaagde tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: **132,87 euro**;

VERSTAAT dat bij gebreke aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd de uitgesproken geldboeten zullen kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens 15 dagen.

SPREEKT bovendien de verplichting uit om een bedrag van TIEN euro, met veertig dec. verhoogd, VIJFTIG euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden nl. in casu éénmaal deze bijdrage hoofdens elke beklaagde.

Legt de veroordeelden elk eveneens een vergoeding op van 25 euro in uitvoering van art. 91 van K.B. 28.12.1950 en wijzigingen houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

BEVEELT de teruggave aan de rechtmatige eigenaar wat betreft het overtuigingsstuk nr 379/2000.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van : ACHTTIEN FEBRUARI  
TWEEDUIZEND EN VIER der achttiende kamer, zittinghoudende in correctio-  
nele zaken;

Aanwezig:

alleenrechtsprekend rechter;

- Substituut- procureur des Konings;

griffier.